

[Aksel Larsen.]

for sig udmærket med arbejdsministerens optræden senere. Da det var blevet klart onsdag den 15. maj, at der ville blive givet dispensation for skibe og ikke for bestemte ladninger, da rederiforeningen havde sagt nej, det ville de ikke finde sig i, så opfordrede socialistisk folkeparti regeringens til i denne situation at tage en forhandling med rederiforeningen for at forklare den, at nu måtte den tillade eksportskibene og cementskibene at sejle. Regeringen foretog sig ingenting. Vi havde udvalgs møde om fredagen, den 17. maj, sent på eftermiddagen, og der kunne arbejdsministeren kun sige: ja, hvis udvalget ønsker det, så skal vi naturligvis gerne forhandle med rederiforeningen, men vi har intet håb om, at det hjælper noget. Man må jo nok sige, at den sidste tilføjelse bevirker, at man ikke får tiltro til, at det overhovedet hjælper; når den regering, der skal gøre det, på forhånd har smidt øksen i søen og opgivet håbet, er det jo begrænset, hvor hårdt pres den vil lægge på rederiforeningen. Men dernæst: regeringen siger i en sådan situation, hvor den katastrofe, den har talt så meget om, standsnings af landbrugs-eksporten, kan indtræde: vi gider da ikke forhandle med rederiforeningen; jo, hvis udvalget forlanger det, vil vi gøre et eller andet, men på eget initiativ gør vi det ikke. At man så senere tog den forhandling på helt andre præmisser og ikke fik noget ud af det, det skal jeg komme tilbage til.

Men forinden er det nødvendigt for mig at sige, at det, der foreligger fra og med onsdag den 15. ds., er altså, at de strejkende organisationer har givet dispensation for eksportbådene, som må sejle ud og hjem med den last, der passer rederiet, og givet dispensation for de tre cementskibe, der nu ligger ved Sluseholmen.

Det er i grunden stærkt, at Dansk Cementcentral kan få lov til at sende en ordfører eller en talsmand frem i radio og TV og forklare om den kolossale katastrofe, det vil være for byggeriet, bl. a. i hovedstaden, at disse cementskibe ikke kan sejle med løs cement, når han ved, at det kan de, hvis det blot passer Dansk Cementcentral at tillade styr mændene at gå om bord. Men det foreligger altså, og dermed er også en væsentlig del af hr. Erik Hansen (Ålborg amt)s argu-

ment om, at vi kan jo ikke få eksport af stød, og vi kan ikke få import hjem, bortfaldet, bortset fra at måske ved hr. Erik Hansen (Ålborg amt), at der faktisk er andre skibe, der sejler, end dem, der sejler under dansk flag, så det kunne jo godt være, at den nødvendige eksport og import kunne klares alligevel. Dette her er nu engang en konflikt, som rammer de danske rederier, fordi de danske rederier ikke har været til at tale med eller få til at give fornuftige indrømmelser, men jeg tror nok, transporten skulle klares alligevel.

Det, der foreligger, er, at rederne og regeringen fra og med første behandling i folketinget argumenterede med, at det er muligt, der bliver givet dispensation for landbrugs- og fiskeri eksport og for cement, men Det forenede Dampskibs-Selskab kan ikke være tjent med at sejle med halvtomme skibe. Det kan vi finde i et notat fra arbejdsministeriet, dateret onsdag den 15. maj — jeg tillader mig at oplæse et passende afsnit af det. Her beskriver man, hvorledes Danmarks Rederiforening beklagede, at den måtte tage afstand fra, at der pålægges ét af dens medlemmer, nemlig DFDS, en forpligtelse til at holde visse skibe, som bl. a. transporterer landbrugsprodukter og fiskeriprodukter, i fart under den af de to organisationer erklærede strejke. Dette ville være ensbetydende med, at DFDS pålægges en forpligtelse til at holde skibe i gang, som ville komme til at sejle delvis tomme med påfølgende tab for DFDS. Danmarks Rederiforening betegner det som helt urealistisk og urimeligt at pålægge DFDS „sådanne“ vilkår og fortsætter lidt senere:

„Danmarks Rederiforening gjorde gældende, at en ordning af denne karakter

— af denne karakter, med de halvtomme skibe —

„... ville tillade organisationerne at opretholde en meget langvarig strejke, som i første række ville ramme DFDS og udmarve dette selskab økonomisk, samtidig med at rederiforeningen måtte give afkald på modaktionsretten på et vigtigt område.“

Altså, rederiforeningens argumentation, som regeringen tilslutter sig, går på, at man kan ikke byde Det forenede Dampskibs-